

Почтовая марка

53230 (редакция)

Шуры Байраб. Новосибирск

Noviny 5. 1. 1945a.

Milý Věno!

Prjmi od nás nejserdecnějši pozdrav. Prjji Ti štěstí a veselí bratky a mnoho zdaru v tom Novem 45-tém roce. By Bůh dal, aby ten nastarajici rok, přinesl nám již veseljši zprávi; aby se zakončila ta hrozná válka, tím by se přeměnil život náš všech. Žijta je "štedrý den"; posvátný nástroj ovláda každou duši, myslím, žeby každý chtěl jako ušdychy se svou rodinou přisednout ke Štedrým Večerům. Však letos se toto přání mnoha nesplni. Rozvát je vje války po celém světě, že se některé rodiny ani nesehledají. Žijme tou nadějí, že již druhé Vašoce budou zajiště veseljši, že v tom nastarajicim roce splnějí se aspoň částečně naše přání.

V posledním čase jsem od Tebe obdržela několik dopisů a které Ti upřímně děkuji. Píšeš, že poítou ode mně neobdrženjši zádnych dopisů a já pusu tak často. Proto posílám tento po p. Millerovi; myslím, že ho dostane. Pořád jsme všichni žili tou nadějí a nejvíce babička, že v Věnovi Hramkym jsou to smýšle zprávi, že mi uče být někde v Rusku v nemocnici. Ale Bohužel,

Prjmi pozdrav od maminky od dědečka a babičky od Sárku a všech přátel, také od Mlakeima. Na bratře schledání.

do
dodam
dnes
p
druhou jsem dopis odchvilu
p
mých
p
mých
p
mých

nejni tomu tak, Poslal stejne dopis pro Troutov
a kterym spisuje, ze skutecne Venovi telo nalezl a
v poradku ho pochoval na hřbitov. Stratili sme jiz nadeji
a musej se vrit vřichni v tu hroznou skutečnost, že to hrozný
Loří delat byl snad jako ovad. Předavno jsme odvrtili
dopis od Vladi, gips už ma dole, ruka se už drži, jenže
ma jeste velké rány, je už v Loří na ^{ve} černém moři
rašem a Jozem Bejovic. Po celém Rusku jsou rozha-
zeny naše vojaci. Snidek Jaromir je v Lomikowské
oblasti snad se mu udáru také polepsilo.

Uvoho ich je už v Omsku na Libiri. Vena Lesaku
prijel domu na b misicu na popravku, mam nadeji ze
Vladi snad také domu zajde. V Venovi nemáme jiz
dávno žádných zpráv, ma být snad někde v Rusku, ale
sám nepíše. Naše už nejni moc shode p Milen ti
múže o našich poměrech nejlpe říci. Při psaní tohoto
dopisu jsem ~~že~~ měla rúene přehážky: Prvovaní hoste
chtěli přijit na návštěvu, nepovolí však dveře odesli se
znamotem, rozradni, že se jim nepodaril lup. Dvakrát jiz
se jim podarilo dostat se do síně však dále ne, dveře
byli silny. Jedne když přijedou chodit i kde chtějí, kupují
se se jim silne však o noci je nepouštíme. Ani u vašich
nemaj tak často hosti jak u nás, že trpělivě snažíme a
čekáme lepšího budoucna.